

بررسی اثر برخی از صنایع تبدیلی کشاورزی و مکمل‌های غذایی بر پاره‌ای خصوصیات رشد

قارچ خوراکی صدفی *Pleurotus florida*

مهرداد جعفرپور^{*}، ناصرپورسعید^۲، علیرضا جلالی زند^۳، احمد رضا گل پرور^۴ و مریم بهداد^۵

- ۱- استادیار گروه علوم باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)
- ۲- عضو گروه تحقیقاتی "قارچ‌های خوراکی دارویی" پیشگامان صدف زاینده رود در شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان
- ۳- استادیار گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)
- ۴- استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)
- ۵- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باگبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان (اصفهان)

تاریخ دریافت: ۸۶/۱۰/۱۹ تاریخ پذیرش: ۸۷/۴/۳۱

چکیده

کشت قارچ‌های خوراکی صدفی راه حلی مناسب برای تبدیل صنایع حاصل از صنایع تبدیلی و تكمیلی کشاورزی به یک ماده غذایی با ارزش است. در این مطالعه برخی از مواد مانند تراشه (چپس) چوب، غوزه پنبه، تفاله فشنگی چغندرقند و لیف نخل به عنوان سوبسترا و چند نوع ماده افزودنی از جمله سبوس گندم، سبوس برنج، پودر کنجاله سویا و تفاله هویج به عنوان مکمل غذایی برای کشت قارچ خوراکی صدفی *P.florida* استفاده گردید. کمترین طول دوره رشد قارچ خوراکی روی سوبسترا لیف نخل غنی شده با مکمل غذایی پودر کنجاله سویا با ۲۷/۳۳ روز، بیشترین تعداد اندام باردهی روی سوبسترا غوزه پنبه غنی شده با سبوس گندم با ۴۶ عدد، بیشترین میانگین وزن اندام باردهی روی سوبسترا بیشترین فشنگی چغندر قند غنی شده با مخلوط پودر کنجاله سویا با سبوس برنج به وزن ۳۴/۵ گرم بدست آمد و همچنین بیشترین عملکرد محصول و کارایی بیولوژیکی قارچ خوراکی روی سوبسترا تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با سبوس برنج به ترتیب با ۶۸۰/۷ گرم و ۱۳۶/۱ درصد بود.

کلمات کلیدی: قارچ خوراکی صدفی، سوبسترا، مکمل غذایی، عملکرد، کارایی بیولوژیک

کشاورزی وجود دارد، انجام می‌گیرد. از این رو پرورش قارچ‌های خوراکی یک تکنولوژی ساده و کم‌هزینه برای استفاده از پسماندهای صنایع کشاورزی و رستایی است (۱۸).

وجود محدودیت‌های عمدی در مناطق گرمسیری و نیمه‌گرمسیری در امر کشت و پرورش بسیاری از قارچ‌های خوراکی متداول، از جمله قارچ تکمه‌ای *Agaricus bisporus* و شی‌تاکه (*Lentinus edodes*) و نیز سازگاری و رشد مطلوب قارچ‌های خوراکی صدفی باعث شده است تا میزان کشت قارچ‌های خوراکی صدفی در جهان بالا باشد (۱۸).

از طرفی بسیاری از گونه‌های جنس *Pleurotus* قادر هستند روی اغلب مواد لیگنوسلولزی از جمله روی چوب‌های پوسیده و یا در حال پوسیدن، در سطح تمام چوب‌های سخت و بقایای چوبی، ضایعات محصولات زراعی و غیره رشد کنند و چون از رشد می‌سیلیومی بالای برخوردار هستند، به راحتی می‌توانند مواد سلولوزی را کلونیزه کنند، به گونه‌ای که قادرند این مواد را قبل از تخمیر (کمپوستشدن) تجزیه نموده و مورد استفاده قرار دهند. این امر ناشی از ظرفیت بالای قارچ‌های خوراکی صدفی در ترشح طیف وسیعی از آنزیم‌ها است که قارچ خوراکی را قادر می‌سازد تا روی انواعی از سوبستراها رشد کند و مواد دارای لیگنین، سلولز، نشاسته، قندها و پروتئین‌ها را فروزینه کند (۲۰). بنابراین از ضایعات کشاورزی مختلفی می‌توان به عنوان سوبسترا برای کشت قارچ‌های خوراکی صدفی استفاده نمود. در قاره آسیا برای کشت قارچ خوراکی صدفی به طور گسترده‌ای از کاه برنج استفاده می‌شود. در صورتی که در کشورهای اروپایی بهترین سوبسترا مورد استفاده برای کشت قارچ خوراکی صدفی کاه گندم است. زیرا کشت قارچ خوراکی صدفی روی این نوع سوبسترا بیشترین عملکرد محصول و مقدار پروتئین قارچ خوراکی را به همراه دارد (۷). در ایران یکی از رایج‌ترین و کم‌هزینه‌ترین

مقدمه

در طی سال‌های اخیر بر اساس اطلاعات فیزیولوژیکی و ژنتیکی به دست آمده، قارچ‌ها به ویژه قارچ‌های خوراکی را طبقه‌بندی می‌کنند. امروزه آنالیز رابطه تکاملی قارچ‌های خوراکی بر مبنای توالی میتوکندری آنها می‌باشد. یک چنین آنالیزی برخی از ابهامات به وجود آمده در ارتباط با طبقه‌بندی قارچ‌های خوراکی را برطرف می‌کند. چرا که بیشتر طبقه‌بندی و مطالعات رابطه تکاملی قارچ‌های بازی‌دیومایکوتا بر مبنای آنالیز خصوصیات مورفو‌لولزیکی است. طبقه‌بندی گونه‌های مختلف قارچ خوراکی صدفی بازی‌دیومایکوتا نیز بر مبنای خصوصیات فیزیولوژیکی و ژنتیکی صورت گرفته است (۱۷، ۲۲، ۲۳).

قارچ‌های خوراکی صدفی (*Pleurotus spp.*) به لحاظ مورفو‌لولزیکی دارای بازی‌دیومایکوتا (کلاهک‌های) چتری، با سطح خارجی صاف می‌باشند. در زیر سطح کلاهک این قارچ‌ها از جمله قارچ *P.florida* تیغه‌ها یا لاملاها وجود دارند که عمدتاً از لبه کلاهک تا پایه اندام باروری به صورت بلند، متوسط، کوتاه و خیلی کوتاه به طور متناوب تشکیل می‌شوند. کلاهک قارچ خوراکی صدفی *P.florida* صاف و محدب بوده که پس از بالغ شدن پهن و گستردگی می‌شود و لبه‌های آن به طرف پایین و گاهی به طرف بالا بر می‌گردد. در قارچ خوراکی صدفی *P.florida* موقعیت اتصال پایه به کلاهک قارچ عمدتاً غیر مرکزی و گاهی مرکزی می‌باشد. همچنین پایه آن و سایر قارچ‌های خوراکی صدفی فاقد حلقه می‌باشد، که از جمله خصوصیات مورفو‌لولزیکی آنها است. رنگ کلاهک این قارچ خوراکی سفید، کرم روشن و گاهی خاکستری می‌باشد. یکی دیگر از ویژگی‌های مورفو‌لولزیکی این قارچ خوراکی آن است که آنها عمدتاً به صورت خوش‌های یا دسته‌ای روی محیط کشت خود تشکیل می‌شوند، به همین خاطر کمتر آنها را به صورت منفرد می‌توان یافت (۹، ۲۱). تکنولوژی پرورش قارچ‌های خوراکی در شرایط کنترل شده تا حدودی یک پیشرفت و نوآوری است که به کمک مواد غیر متداولی که در یک سیستم

استفاده ممکن است منشا گیاهی (آلی) یا از ترکیباتی باشد که مواد موجود در آنها به تدریج آزاد و مورد استفاده می‌سیلیوم قارچ خوارکی قرار گیرد. انتخاب نوع مکمل به اختلاف ارزش مکمل و میزان افزایش عملکرد محصول بستگی خواهد داشت (۱۳). در کل یک مکمل غذایی ترکیبی از مواد غذایی است که از جنبه‌های مختلف برای قارچ خوارکی ارزش تغذیه‌ای دارد. علاوه بر آنکه مکمل‌های غذایی موجب افزایش بازده محصول و نیز افزایش کیفیت قارچ خوارکی می‌شوند، بر طول دوره رشد قارچ‌های خوارکی نیز تاثیر گذار هستند (۱). به همین علت در هنگام استفاده از مکمل‌های غذایی باید به انتخاب درست مکمل، میزان دقیق آن، توزیع یکنواخت مکمل در بستر، مناسب‌ترین زمان کاربرد و جنبه اقتصادی آن توجه کرد (۱۱).

در مطالعه‌ای دیگر هم از پودر پنبه دانه برای غنی‌سازی کاه برنج در کشت قارچ خوارکی صدفی *P.florida* استفاده شد و عملکرد و ترکیبات غذایی قارچ خوارکی صدفی در پایان مورد ارزیابی کمی و کیفی قرار گرفت. به طوری که در این مطالعه غنی‌سازی موجب افزایش عملکرد قارچ خوارکی شد ولی برخی از ترکیبات شیمیایی قارچ خوارکی صدفی *P.florida* در مقایسه با کاه برنج غنی نشده کاهش قابل توجهی را نشان داد (۱۵). این تحقیق به منظور بررسی اثر نوع سوبیسترا و همچنین غنی‌سازی سوبیسترا با استفاده از مکمل‌های غذایی بر کارایی تبدیل زیستی و شیمیایی و نیز عملکرد محصول قارچ خوارکی صدفی *P.florida* انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

برای انجام این طرح تحقیقاتی فضایی به مساحت ۳۴۰ متر مربع درسмет شرقی گلخانه باگبانی دانشکده کشاورزی در دانشگاه در نظر گرفته شد. در بخش آماده سازی و پاستوریزاسیون سوبیسترا از یک وان آب به ابعاد $2 \times 1 \times 0.7$ متر و یک دیگ پاستوریزه به ابعاد $2 \times 1 \times 1/3$ متر در

سوبیستراهای مورد استفاده برای کشت انواع قارچ‌های خوارکی صدفی کاه برنج می‌باشد (۱۱). لذا از قدرت ساپروفیتی بالایی برخوردار می‌باشند (۱۱، ۹۸، ۲۰). همچنین در نواحی گرمسیری و نیمه‌گرمسیری حجم زیادی از مواد لیگنوسلولوزی غیرقابل استفاده را می‌توان پیدا نمود. این مواد حاصل از تولیدات زراعی در مزارع کشاورزی، یا روی زمین باقی می‌مانند و پوسیده می‌شوند و یا اینکه تمام آنها توسط زارعین سوزانده می‌شوند. بنابراین کشت قارچ‌های خوارکی صدفی راه حلی مناسب برای تبدیل ضایعات کشاورزی به یک ماده غذایی با ارزش غذایی بالا به نام قارچ خوارکی می‌باشد (۸).

این امر موجب تسهیل در کاهش حجم ضایعات و تسریع فرآیند تجزیه ضایعات لیگنوسلولوزی می‌گردد. از سوی دیگر استفاده از سوبیسترا تغییر شکل یافته حاصل از کشت قارچ خوارکی در خاک، می‌تواند باعث بهبود حاصلخیزی خاک و خصوصیات فیزیکی خاک گردد و یا اینکه به عنوان غذای حیوانات مورد استفاده قرار گیرد که این امر موجب کوتاه‌تر شدن سیکل استفاده از مواد آلی تازه می‌شود (۲۳).

در امر پرورش و تولید قارچ‌های خوارکی از جمله قارچ‌های خوارکی صدفی (*Pleurotus spp.*), موضوع قابل توجهی که مد نظر اکثر پرورش دهنده‌های قارچ خوارکی است، بهبود عملکرد محصول و رشد قارچ‌های خوارکی است. بهبود عملکرد محصول و رشد قارچ‌های خوارکی به عوامل مختلفی از جمله کیفیت سوبیسترا مصرفی، مقدار اسپان مصرفی، شرایط محیطی رشد قارچ خوارکی، گونه و استرین قارچ خوارکی کشت شده، نحوه آماده سازی بستر کشت و استفاده از مکمل‌های غذایی ارتباط داشت (۳، ۱۰، ۱۱).

غنی‌سازی محیط کشت قارچ‌های خوارکی به عنوان روشی مناسب برای افزایش عملکرد محصول از دهه هشتاد میلادی مورد توجه قرار گرفته است. این غنی‌سازی با مکمل‌های مختلفی صورت می‌گیرد. مکمل‌های غذایی مورد

ارزش می‌باشد. در این پژوهش انتخاب بهترین و مناسب‌ترین سوبسترا برای کشت قارچ خوراکی صدفی *P.florida* و ارزیابی کیفیت سوبستراهای مورد استفاده بر خصوصیات کمی قارچ خوراکی صدفی از بین سوبستراهای مورد ارزیابی دنبال شد. علاوه بر این از مکمل‌های غذایی با منشاء گیاهی (آلی) به منظور تکمیل نقصان احتمالی سوبستراها از نظر مواد غذایی و بهبود محیط کشت قارچ خوراکی صدفی *P.florida* برای افزایش تولید استفاده شد. کلیه مکمل‌های غذایی مورد استفاده در این طرح همگی از ضایعات صنایع تبدیلی غذایی مانند سبوس گندم، سبوس برنج، پودر کنجاله سویا و تفاله هویج بودند که به نسبت مکمل‌های غذایی تجاری بسیار ارزان قیمت و قابل دسترس می‌باشند. همچنین ارزیابی کیفیت مکمل‌های غذایی بر خصوصیات کمی قارچ خوراکی صدفی *P.florida*، به منظور انتخاب بهترین و مناسب‌ترین مکمل غذایی برای افزودن به هر یک از سوبستراهای مورد استفاده دنبال شد. در پایان این طرح به تاثیر نوع سوبسترا و مکمل غذایی بر طول دوره رشد، تعداد اندام باردهی، میانگین وزن اندام باردهی، عملکرد محصول و کارایی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی *P.florida* پرداخته شد.

سوبستراها در مزرعه تحقیقاتی آموزشی دانشکده کشاورزی به اندازه ۵ تا ۱۰ سانتی‌متر خرد شدند و سپس به سایت انجام طرح در دانشگاه آزاد واحد خوارسگان منتقل شدند و در بخش ذخیره و نگهداری مواد مصرفی سایت به مقدار مورد نیاز برای انجام طرح در داخل گونی‌های پلاستیکی از قبل آماده شده توزین و نگهداری شدند. سرانجام در کیسه‌ها بسته شد تا هیچ‌گونه هوا و رطوبتی به داخل آنها نفوذ ننماید.

مجاورت یکدیگر استفاده شد. این بخش مجهر به یک فن، جهت تهویه هوا گرم و مرطوب داخل بود. در بخش ذخیره و نگهداری مواد مصرفی از یک قفسه پهن و بزرگ جهت نگهداری مواد مصرفی از جمله سوبستراهای مورد استفاده در طرح استفاده شد این بخش همواره از رطوبت مستقیم و نفوذ آلودگی‌های احتمالی محافظت می‌گردید. در بخش هوادهی و مایه زنی اسپان و سوبسترا از چیدن میز مشبك و دو طبقه به ابعاد $2 \times 1 \times 1/2$ متر جهت هوادهی سوبسترا استفاده شد. جهت تسريع در هوادهی از فن‌های کوره هوا گرم واقع در این بخش نیز استفاده گردید. زیرا کوره هوا گرم طراحی شده برای گرم کردن سالن‌های کشت قارچ خوراکی به گونه‌ای طراحی شده بود که از دریچه‌های مضاعف آنها بتوان در اتاق هوادهی استفاده نمود. این بخش نیز مجهر به یک فن، جهت ایجاد تهویه مطبوع و خروج رطوبت‌های اضافی بود.

در هر یک از دو بخش کشت قارچ خوراکی از یک فوگر جهت تامین رطوبت استفاده شد. هر دو سالن کشت نیز مجهر به فن تهویه هوا جهت ایجاد تعادل در مقدار O_2 و CO_2 لازم بود. در مرکز هر دو سالن کشت از یک کanal پلاستیکی ممتد جهت هدایت هوا خنک ایجاد شده توسط کولر آبی استفاده گردید. علاوه بر این نور لازم برای هر کدام از سالن‌های کشت در طول شب، توسط لامپ‌های مهتابی دارای قاب مخصوص تامین گردید.

سوبستراهای مورد استفاده در این طرح عمدتاً از ضایعات صنایع تبدیلی کشاورزی مانند تراشه یا چیپس چوب، غوزه پنبه، تفاله فشنگی چغندر قند و لیف نخل بودند. هدف از به کار بردن این ضایعات صنایع تبدیلی کشاورزی به عنوان محیط کشت قارچ خوراکی صدفی *P.florida* ایجاد یک راهکار مناسب برای استفاده مجدد این ضایعات کم ارزش در تولید یک ماده غذایی با

جدول ۱ - درصد ترکیبات شیمیایی سوبستراها و مکمل‌های غذایی بر اساس وزن خشک

C/N	ازت	کربن آلی	کربوهیدرات***	فیر خام	چربی	پروتئین*	خاکستر	نام سوبسترا و مکمل غذایی
۶۷/۵	۰/۴۲	۲۸/۳۵	۲۸/۹۸	۶۵/۲۵	۱/۲	۱/۹۵	۲/۶۲	تراشه (چیپس) چوب
۱۹/۱۲	۱/۴۲	۲۷/۱۵	۴۹/۴	۲۸/۸	۲/۰۵	۱۰/۸۵	۸/۹۰	غوزه پنبه
۱۵/۶۴	۱/۰۵	۲۴/۲۵	۶۷/۷۲	۱۵/۹	۱/۰۵	۵/۱۵	۹/۶۸	تفاله فشنگی چغندر قند
۹/۲۷	۳	۲۷/۸	۲۰/۵۵	۵۶/۶	۱/۱	۳	۱۸/۷۵	لیف نخل
۱۰/۰۷	۲/۱	۲۱/۱۵	۶۶/۲۳	۱۱/۸	۴/۱	۴/۷۵	۱۳/۱۲	سبوس گندم
۲۱/۴	۱/۲۵	۲۶/۷۵	۳۸/۱۹	۳۳/۳۵	۴/۵	۱۶/۱۵	۷/۸۱	سبوس برنج
۳/۱۶	۸/۸۵	۲۸	۲۹/۷۴	۶	۲/۶۵	۶/۳	۵۵/۳۱	پودر کنجاله سویا
۲۰/۴۸	۱/۴۷	۳۰/۱	۶۷/۴۸	۱۳/۴	۲	۸	۹/۱۲	تفاله هویج

N×6.25 *

*** از راه کم کردن

(فیزیکی) اما با زمان کامل برای انجام پاستوریزاسیون استفاده شده ثانیاً برای اینکه بتوان کلیه اسپورهای دورmant شده احتمالی قارچ‌های رقیب و یا مولد کپک که معمولاً روی بقایای پس از پرداشت محصولات کشاورزی و گاهی روی ضایعات صنایع تبدیلی غذایی به وفور یافت می‌شوند را از بین برد، از روش پاستوریزاسیون با دمای بالا و زمان طولانی‌تر استفاده شد تا عمل ضدغوفونی با حداقل اطمینان انجام پذیرد (۱). این روش پاستوریزاسیون به ترتیب برای تمام انواع سوبستراها انجام شد. پس از آنکه عمل پاستوریزاسیون سوبسترا به اتمام رسید، به بخش هواده‌ی و مایه‌زنی در سایت انجام طرح انتقال داده شدند و هر نوع سوبسترا بصورت مجزا روی میزهای مشبک دو طبقه که از قبل به منظور انجام پرسه هواده‌ی آماده سازی شده بود، پهن شد تا دما و رطوبت وزنی آنها به ترتیب تا حدود ۲۰

ابتدا مکمل‌های غذایی توسط اتوکلاو در دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد و فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع بمدت یک ساعت استرلیزه شدند و پس از سرد شدن به سایت انجام طرح انتقال داده شد. در ارتباط با پاستوریزه کردن سوبستراها، ابتدا هر یک از انواع سوبسترا بطور مجزا داخل سوبستراها، ابتدا هر یک از انواع سوبسترا بطور مجزا داخل وان آب قرار داده شد تا به مدت ۱-۱/۵ ساعت آب جذب کنند و بافت آنها نرم گردد. سپس گونه‌های سوبسترا به کمک یک قلاب متصل به قرقه سقفی بداخل دیگ پاستوریزه با دمای آب ۹۵-۱۰۰ درجه سانتی‌گراد انتقال داده شد تا به مدت ۱/۵ ساعت در این دما پاستوریزه گرددند. علت انتخاب این دما و مدت زمان برای پاستوریزه کردن سوبستراها این است که اولاً از هیچ ماده شیمیایی ضدغوفونی کننده از جمله باکتری‌کش و یا قارچ‌کش برای ضدغوفونی سوبسترا استفاده نشد، بنابراین از یک روش غیر شیمیایی

مخلوط گردید. پس از اینکه مکمل غذایی هر تیمار به همراه اسپان به سوبیسترا مورد نظر اضافه گردید و بطور یکنواخت مخلوط شد، مخلوط سوبیسترا، مکمل غذایی و اسپان هر تیمار نیز به طور جداگانه به سه بخش مساوی و یک اندازه برای هر واحد آزمایشی تقسیم شد. سرانجام هر بخش جدا شده به کیسه‌های سلفونی که به ابعاد 20×70 سانتی‌متر و به منظور انجام این طرح تحقیقاتی تهیه شده بودند انتقال داده شدند و پس از گره زدن در کیسه‌ها، کد تیمارهای هر کیسه روی آن نصب گردید. به این ترتیب تمام واحدهای آزمایشی و تیمارهای آزمایشی آماده شدند. پس از اینکه کلیه واحدهای آزمایشی آماده شدند، به سالن کشت سایت تحقیقاتی منتقل شدند و طبق نقشه طرح در محل‌های مشخص شده خود روی میزهای کشت از قبل آماده شده قرار داده شدند. با توجه به اینکه قارچ خواراکی صدفی *P. florida* یک گونه سرمادوست می‌باشد، تمام شرایط محیطی سالن کشت بر اساس نیازهای رشد این گونه که در جدول زیر آورده شده است، مهیا شد (۱۹).

درجه سانتی‌گراد و به 70 درصد کاهش یابد. سرانجام هر کدام از سوبیستراها بر اساس تعداد تیمار توزین و جداسازی شدند تا بتوان روی هر بخش جداسازی شده مکمل غذایی مورد نظر را اضافه و مخلوط نمود. سپس بر اساس جدول، تیمارهای طرح برای هر کدام از مکمل‌های غذایی به ترتیب و بر اساس وزن خشک سوبیسترا هر واحد آزمایشی (500 گرم وزن خشک سوبیسترا) 10 درصد مکمل آلی (2) معادل 50 گرم در نظر گرفته شد و سرانجام بطور دقیق توسط ترازوی الکتریکی برای سه تکرار از هر تیمار (سه واحد آزمایشی) توزین شد و به هر بخش از تیمار جداسازی شده اضافه شد و به طور یکنواخت مخلوط گردید. این کار به طور دقیق برای تیمارها به طور مجرماً انجام شد.

برای عمل مایه‌زنی (تلقیح) اسپان قارچ خواراکی صدفی *Pleurotus florida* با سوبیسترا، اسپان‌ها ابتدا از یخچال خارج شده و تحت شرایط استریل و کنترل شده به نسبت 16 درصد وزن خشک سوبیسترا هر واحد آزمایشی (25) معادل 80 گرم اسپان در نظر گرفته شد و سرانجام پس از توزین دقیق توسط ترازوی الکتریکی به ازای هر سه تکرار از هر تیمار، اسپان‌ها به هر تیمار اضافه و بطور یکنواخت

جدول ۲- شرایط محیطی محل پرورش قارچ خواراکی صدفی

نیاز نوری (لوكس بر درصد)	ندارد	۱ بار	تعویض هوا	تھویه	CO_2 غلظت	رطوبت نسبی (%)	دماي محيط (C)	پارامتر رشد	اسپان	مرحله پنجه‌دوني	مرحله تشکيل پين‌هد	باردهي
$1000-2000$							$21-24$	(C)				
$1000-2000$							$85-95$	(%)				
$1000-2000$							$5000-20000$					
$4-8$												
$85-90$							$95-100$					
$16-20$							$10-16$					
کمتر از 1000												

واحدهای آزمایشی (محیط‌های کشت) آغاز شد، به این ترتیب که قارچ‌های خوراکی صدفی هر واحد آزمایشی بصورت جداگانه توسط کاتر از پایه قطع شدند و داخل ظروف یکبار مصرف که برای این منظور در نظر گرفته شده بودند، قرارداده شدند و سرانجام کد هر واحد آزمایشی روی ظرف مربوطه نوشته شد. این کار طی برداشت‌های متعدد در طول چهار هفته انجام گرفت و هر بار ظرف محتوی قارچ‌های خوراکی صدفی هر واحد آزمایشی توسط ترازوی الکترونیکی اندازه‌گیری شد و وزن خالص قارچ‌های خوراکی صدفی هر ظرف در فرم‌های مخصوص یادداشت شد. سرانجام نیز مجموع اوزان یادداشت شده از هر واحد آزمایشی با یکدیگر جمع شدند، تا وزن کل یا عملکرد محصول قارچ خوراکی صدفی *P.florida* بدست آید.

آنچه که در ارتباط با برداشت قارچ‌های خوراکی صدفی قابل توجه می‌باشد این است که چون قارچ‌های خوراکی صدفی در اکثر موارد بصورت خوشای رشد می‌کنند، امکان دارد که بصورت همزمان همه قارچ‌های خوراکی صدفی بالغ نشوند و نتوان آنها را همزمان برداشت نمود. بنابراین طی دوره برداشت آن دسته از قارچ‌های خوراکی صدفی که قطر کلاهک آنها به حدود ۱۰ سانتی‌متر رسیده بود، با دقت لازم توسط کاتر از پایه جدا شد تا آسیبی به سایر قارچ‌های خوراکی صدفی وارد نگردد و امکان تکامل رشد کلاهک برای آنها نیز فراهم شود. کارایی بیولوژیکی یکی از خصوصیات مهم رشد و تولید قارچ‌های خوراکی روی سوبیسترا محسوب می‌شوند که بیانگر تبدیل توده سوبیستریت به اندام‌های باردهی قارچ خوراکی می‌باشد. برای اندازه‌گیری این شاخص، گرم قارچ خوراکی صدفی تازه در ۱۰۰ گرم سوبیسترای خشک مصرفی محاسبه می‌گردد. برای این منظور هم پس از برداشت کامل قارچ‌های خوراکی کلیه واحدهای آزمایشی، کارآیی بیولوژیکی تک تک آنها به طور جداگانه از طریق رابطه فوق محاسبه شد. برای اندازه‌گیری میانگین وزن اندام باردهی تنها کافی است تا وزن کل قارچ‌های خوراکی صدفی برداشت شده از

برای اندازه‌گیری طول دوره رشد قارچ‌های خوراکی صدفی سه مرحله اصلی را بیشتر مورد بررسی قرار می‌دهند. مرحله اول: مرحله پنجه‌زنی اسپان^۱ یا پنجه دوانی می‌سیلیوم^۲ می‌باشد.

مرحله دوم: مرحله پینه‌ای شدن یا ته سنجاقی شدن^۳ می‌باشد.

مرحله سوم: مرحله تشکیل اندام باردهی^۴ می‌باشد.

آنچه که در ارتباط با رشد قارچ‌های خوراکی وجود دارد این است که در تمام موارد می‌سیلیوم‌ها به طور کامل سطح سوبیسترا را فرا نمی‌گیرند (کلونیزه نمی‌کنند) و در همین شرایط شروع به تشکیل Pin head می‌کنند. از طرفی پیگیری روند رشد می‌سیلیوم قارچ‌های خوراکی روی سوبیستراهای ناهمنگ و آن هم به کمک چشم غیر مسلح عملاً غیر ممکن می‌باشد. بنابراین در اکثر موارد نمی‌توان تشخیص داد که چه زمانی مرحله رشد می‌سیلیومی تمام شده و مرحله تشکیل ته سنجاقی یا Pin head آغاز شده، مگر با ظهور برجستگی‌های می‌سیلیومی که منجر به تشکیل پین‌هد می‌شوند. از این رو در مطالعه برای کاهش خطای اندازه‌گیری مجزای طول مرحله ته سنجاقی شدن از مطالعات حذف شد، و طول مرحله رشد می‌سیلیومی به همراه طول مرحله ته سنجاقی شدن، به طور یکجا در زمان کامل شدن اندام پین‌هد اندازه‌گیری و ثبت شد. به این ترتیب طی بررسی‌های روزانه‌ای که از کلیه واحدهای آزمایشی به عمل می‌آمد، تغییرات فوق به طور مجزا در فرم‌های مخصوص داده برداری ثبت شدند و در پایان، طول هر مرحله و طول کل دوره رشد هر واحد آزمایشی محاسبه و ثبت گردید.

پس از اینکه قارچ‌های خوراکی صدفی *P.florida* بالغ شدند و قطر کلاهک‌های آن به حدود ۱۰ سانتی‌متر رسید، عمل برداشت قارچ خوراکی صدفی روی هر یک از

¹(Spawn run)

²(Mycelium run)

³(Pin head)

⁴(Fruit body / Fruiting)

با توجه به نتایج به دست آمده کمترین طول دوره رشد روی سوبسٹراهای لیف نخل، غوزه پنبه و تراشه چوب به ترتیب با ۳۷/۳۳، ۳۵/۱۱، ۳۴/۳۹ روز مشاهده شد که از این جهت با هم اختلاف معنی‌داری نداشتند. این تاثیر روی سوبسٹراهای غنی‌شده با پودر کنجاله سویا و سبوس برنج به ترتیب با ۳۴/۷۵، ۳۴/۱۷ روز مشاهده گردید که از این جهت با سوبسٹراهای غنی‌شده اختلاف معنی‌داری نداشتند(جدوال ۶،۵). همچنین با توجه به نتایج مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح احتمال یک درصد، اختلاف معنی‌داری بین اثر متقابل سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد و کلیه مراحل آن وجود داشت. کمترین طول دوره رشد روی اثر متقابل سوبسٹرا و مکمل‌غذایی در سوبسٹراهای غوزه پنبه و لیف نخل غنی‌شده با پودر کنجاله سویا و تراشه چوب غنی‌شده با سبوس برنج به ترتیب با ۳۰/۳۳، ۳۰/۳۳ و ۳۱ روز مشاهده گردید(جدول ۷). بررسی نتایج حاکی از آن است که اثرات نوع سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی *P.florida* متفاوت است که این تاثیرات بیشتر مریبوط به مرحله رشد و توسعه میسلیوم روی سوبسٹرا و تا اندازه‌ای مراحل توسعه اندام باردهی این قارچ خوراکی صدفی می‌باشد. نتایج به دست آمده در ارتباط با تفاوت طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی در بین سوبسٹراهای مختلف با نتایج مطالعات دیگر محققین (۷، ۸) مطابقت دارد. همچنین نتایج بدست آمده در ارتباط با تفاوت طول دوره رشد مخصوصاً در مرحله رشد و توسعه میسلیوم در بین سوبسٹراهای غنی‌شده با مکمل‌های‌غذایی مختلف و بیشترین تاثیر پودر سویا و سبوس و یا پوسته برنج در کاهش طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی با نتایج تحقیقات سایر پژوهشگران (۲، ۴، ۱۲، ۶۵) مطابقت داشت.

هر واحد آزمایشی در تعداد اندام باردهی برداشت شده تقسیم گردد تا میانگین وزن هر اندام باردهی بدست آید. برای این منظور پس از هر برداشت از واحد‌های آزمایشی، تعداد اندام باردهی آنها نیز شمارش شده و سرانجام در پایان برداشت از کلیه واحد‌های آزمایشی میانگین وزن اندام باردهی هر واحد آزمایشی به طور جداگانه محاسبه گردید. این پژوهش بصورت آزمایش فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی به دلیل امکان عدم یکنواختی دما و رطوبت در سالن‌های کشت، اجرا شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار MSTATC و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

**بررسی اثر سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد
قارچ خوراکی صدفی *P.florida***

نتایج حاصل از تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌های اثر سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی *P.florida* و مراحل مختلف آن، حاکی از معنی دار بودن این اثر در سطح احتمال یک درصد بود (جدول ۳). تنها اثر سوبسٹرا بر طول مراحل رشد پنجه دوانی اسپان و تشکیل پین هد و همچنین طول دوره رشد در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود ولی مراحل تشکیل اندام باردهی اولیه و کامل اثر مکمل‌غذایی در طول مراحل رشد نداشت. در ارتباط با اثر مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد و مراحل مختلف آن، به جز اثر مکمل‌غذایی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. همچنین، اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد آزمون دانکن بین اثر متقابل سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد این قارچ خوراکی صدفی و همچنین کلیه مراحل رشد آن وجود داشت و تنها بین اثر سوبسٹرا و مکمل‌غذایی بر طول دوره رشد مرحله تشکیل اندام باردهی اولیه و کامل اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵ درصد وجود داشت.

خاک اره به میزان متغیر ۵۶۲/۴ - ۵۵۰/۹ گرم (۱۱۲/۵ - ۱۱۰/۲ درصد) مشاهده گردید که در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی داری با یکدیگر نداشتند. این تأثیر روی سوبستراهای غنی شده با مکمل های غذایی سبوس گندم و مخلوط پودر کنجاله سویا با سبوس برنج به ترتیب به میزان ۶۲۹/۸ گرم (۱۲۵/۹ درصد) و ۵۹۱/۵ گرم (۱۱۸/۳ درصد) مشاهده گردید. همچنین در ارتباط با اثر متقابل سوبسترا و مکمل غذایی بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی بهترین نتیجه روی سوبستراتی تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با سبوس برنج به میزان ۶۸۰/۷ گرم (۱۳۶/۱ درصد) دیده شد (جدول ۷). نوع سوبسترا و مکمل غذایی بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی تأثیر متفاوتی داشت. بطوريکه افزودن مقادیر مناسبی از مکمل های غذایی به سوبستراهای مورد استفاده، عملکرد محصول و به دنبال آن کارآیی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی را بطور معنی داری افزایش می دهد. در این ارتباط نتایج به دست آمده در مورد تأثیر متفاوت انواع سوبستراها بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی با دیگر نتایج (۵، ۲۴) مطابقت دارد. همچنین نتایج به دست آمده در این مطالعه در ارتباط با بیشترین عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی به دست آمده از تراشه چوب غنی شده با مکمل غذایی سبوس گندم با سایر تحقیقات (۷) مشابه می باشد. در ارتباط با تأثیر متفاوت افزودن انواع مکمل های غذایی به محیط کشت قارچ خوراکی صدفی بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی با نتایج دیگر مطالعات (۲، ۱۶) و از نظر بهترین تأثیر گذاری سبوس گندم و پودر سویا بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی با نتایج سایر پژوهشگران (۲، ۱۲، ۲۴) مطابقت دارد. کارآیی بیولوژیکی به دست آمده در این پژوهش (۱۳۶/۱ درصد) در مقایسه با سایر پژوهش های انجام شده ۲ (۳۴/۰ درصد) به مراتب بالاتر بوده و این می تواند نشان از تأثیر سوبسترا و مکمل های استفاده شده باشد.

افزایش تعداد اندام باردهی در قارچ خوراکی صدفی با نتایج مطالعات (۲، ۲۴) مطابقت دارد.

بررسی اثر سوبسترا و مکمل غذایی بر میانگین وزن اندام *P.florida* باردهی قارچ خوراکی صدفی

نتایج حاصل از تجزیه واریانس اثر سوبسترا و مکمل غذایی بر میانگین وزن اندام باردهی قارچ خوراکی صدفی *P.florida*. حاکی از معنی دار بودن اثر سوبسترا و مکمل غذایی و همچنین اثر متقابل سوبسترا و مکمل غذایی بر میانگین وزن اندام باردهی در سطح احتمال یک درصد می باشد (جدول ۴). بطوريکه بیشترین میانگین وزن اندام باردهی روی سوبستراتی تفاله فشنگی چغندر قند با وزن ۲۴/۵۳ گرم مشاهده شد.

این تأثیر روی سوبستراهای غنی شده با مکمل های غذایی مخلوط پودر کنجاله سویا با سبوس برنج و پودر کنجاله سویا به ترتیب با وزن ۲۴ و ۲۳/۹۷ گرم مشاهده گردید. اما بیشترین میانگین وزن اندام باردهی در ارتباط با اثر متقابل سوبسترا و مکمل غذایی در سوبستراتی تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با مکمل غذایی مخلوط پودر کنجاله سویا با سبوس برنج با وزن ۳۴/۵ گرم دیده شد (جدول ۶) لازم به ذکر است که در برخی موارد افزودن مکمل های غذایی به محیط کشت قارچ خوراکی صدفی باعث افزایش معنی دار میانگین وزن اندام باردهی در مقایسه با محیط کشت بدون مکمل غذایی نمی گردد. نتایج فوق در ارتباط با تأثیر مکمل های غذایی بر میانگین وزن اندام باردهی قارچ خوراکی صدفی با نتایج مطالعات منصوری و پورسعید (۱۳۸۲) مطابقت دارد (۲).

بررسی اثر سوبسترا و مکمل غذایی بر عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی *P.florida* با توجه به نتایج مقایسه میانگین ها، بیشترین عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی روی ۵۰۰ گرم وزن خشک سوبسترا های تفاله فشنگی چغندر قند، غوزه پنبه دانه و

جدول ۵ - مقایسه میانگین اثر سوبسترا بر روی خصوصیات قارچ خوارکی صدفی *P. florida*

لیف نخل	تفاله فشنگی چغندر قند	پوسته پنبه دانه	تراشه چوب	خصوصیات مورد بررسی
۲۷/۱۷ b	۳۶/۸۹ b	۲۸/۴۴ a	۳۰/۱۱ b	طول مرحله M.R./P.H.
۳ a	۲/۶۱ a	۲/۶۷ a	۳ a	طول مرحله P.F.B.
۴/۱۷ a	۴ a	۴ a	۴/۲۲ a	طول مرحله C.F.B.
۳۴/۳۹ b	۴۳/۵ a	۳۵/۱۱ b	۳۷/۳۳ b	طول دوره رشد
۴۱۰/۹ b	۵۶۲/۴ a	۵۶۰/۶ a	۵۵۰/۹ a	عملکرد محصول
۲۰/۴۴ c	۲۳/۵۶ b	۳۰/۲۲ a	۳۰/۰۶ a	تعداد اندام باردهی
۲۰/۴۹ b	۲۴/۵۳ a	۱۹/۴۷ bc	۱۸/۶۷ c	میانگین وزن اندام باردهی
۸۲/۸ b	۱۱۲/۵ a	۱۱۲/۱ a	۱۱۰/۲ a	کارایی بیولوژیک

در هر ستون میانگین هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، فقد تفاوت معنی دار آماری در سطح احتمال ۵ درصد می باشند.

جدول ۶ - مقایسه میانگین اثر مکمل غذایی بر خصوصیات قارچ خوارکی صدفی *P. florida*

بدون مکمل غذایی	تفاله هویج	کنجاله سویا و سبوس برنج	پودر کنجاله سویا	سبوس گندم	سبوس بزرنج	خصوصیات مورد بررسی
۲۷/۵ b	۳۳/۸۳ a	۳۳/۵۸ a	۲۸/۶۷ b	۳۲/۷۵ a	۲۷/۵ b	طول مرحله M.R./P.H.
۳ ab	۲/۵ b	۳/۰۸ a	۲/۵۸ ab	۳ ab	۲/۷۵ ab	طول مرحله P.F.B.
۴/۵ a	۴/۰۸ a	۴/۲۵ a	۲/۹۲ b	۴/۵ a	۴/۳۳ a	طول مرحله C.F.B.
۳۵ b	۴۰/۴۲ a	۴۰/۹۲ a	۳۴/۱۷ b	۴۰/۲۵ a	۳۴/۷۵ b	طول دوره رشد
۳۵۰/۱ d	۴۳۱/۸ c	۵۹۱/۵ ab	۵۷۱/۳ b	۵۵۵/۳ b	۶۲۹/۸ a	عملکرد محصول
۲۲ cd	۲۰/۳۳ d	۲۵/۹۲ b	۲۴ bc	۳۱/۲۵ a	۳۲/۹۲ a	تعداد اندام باردهی
۱۷/۴۴ d	۲۱/۵۳ b	۲۴ a	۲۲/۹۷ a	۱۸/۲۴ cd	۱۹/۵۵ c	میانگین وزن اندام باردهی
۷۱/۰۲ d	۸۷/۳۵ c	۱۱۸/۳ ab	۱۱۳/۷ b	۱۱۱/۱ b	۱۲۵/۹ a	کارایی بیولوژیک

در هر ستون میانگین هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، فقد تفاوت معنی دار آماری در سطح احتمال ۵ درصد می باشند.

خاطر ترکیبات شیمیایی قابل جذب در محیط کشت باشد که بر روی تولید اندام باردهی تاثیر مثبت می‌گذارد (۶). از سوی دیگر شاید این امر تأثیرات منفی مربوط به رقابت بیولوژیکی اندام‌های باردهی در حال شکل گرفتن برای جذب مواد غذایی محیط کشت را کاهش دهد (۲) که باعث افزایش تعداد اندام باردهی می‌گردد. همچنین شاید بتوان نامناسب بودن خصوصیات فیزیکی سوبسکرای لیف نخل را عامل اصلی کاهش تعداد اندام باردهی قارچ خوراکی صدفی روی آن دانست (۱۰).

افزایش میانگین وزن اندام باردهی قارچ خوراکی صدفی *P.florida* روی سوبسکرای تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با مکمل غذایی مخلوط پودر کنجاله سویا با سبوس برنج در مقایسه با سایر تیمار بخصوص سوبسکرای تراشه چوب غنی شده با مکمل غذایی که پایین ترین میانگین وزن اندام باردهی را داشت، شاید به خاطر تأثیر افزودن مکمل غذایی حاوی ترکیبات غذایی قابل دسترس و قابل جذب برای قارچ خوراکی صدفی باشد (۲). دومین عاملی که شاید تأثیر بیشتری داشته باشد نسبت C/N سوبسکرای مورد استفاده برای کشت قارچ خوراکی است، که این نسبت برای سوبسکرای تفاله فشنگی چغندر قند بسیار بهتر از سوبسکرای تراشه چوب می‌باشد. در نتیجه میانگین وزن اندام باردهی قارچ‌های خوراکی صدفی *P.florida* کشت شده بر روی سوبسکرای تراشه چوب در مقایسه با سایر تیمارها کمترین مقدار می‌باشد. همچنین افزایش عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی روی سوبسکرای تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با مکمل غذایی سبوس برنج شاید به خاطر همان عواملی باشد که میانگین وزن اندام باردهی را در قارچ خوراکی افزایش می‌دهند. از طرفی تأثیر افزودن مکمل غذایی سبوس برنج در تأمین مواد غذایی مورد نیاز قارچ خوراکی صدفی، باعث افزایش عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی قارچ خوراکی صدفی می‌گردد (۷). اما یکی از عوامل مهم دیگر در افزایش عملکرد و کارآیی بیولوژیکی در این سوبسکرای، شاید به خاطر مناسب بودن

کاهش طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی *P.florida* روی سوبسکرای لیف نخل غنی شده با مکمل غذایی و کلیه سوبسکرهای غنی شده با مکمل غذایی پودر کنجاله سویا در مقایسه با سایر تیمارها شاید به چندین علت باشد. اول به خاطر وجود مقادیر قابل توجه نیتروژن و فیبر غذایی در سوبسکرای لیف نخل است که برای رشد قارچ خوراکی بسیار مؤثر می‌باشد (۵). دوم شاید به خاطر وجود ترکیبات غذایی قابل دسترس در سوبسکرای لیف نخل و سایر سوبسکرهای غنی شده با مکمل غذایی پودر کنجاله سویا باشد که تأثیر مثبتی در ظهور اندام‌های باردهی قارچ خوراکی خواهد گذاشت (۷)، بنابراین اندام‌های باردهی قارچ خوراکی زودتر تشکیل می‌شود (۱۰).

همچنین افزایش طول دوره رشد قارچ خوراکی صدفی *P.florida* روی سوبسکرای تفاله فشنگی چغندر قند غنی شده با سبوس برنج و مخلوط آن با پودر کنجاله سویا در مقایسه با سایر تیمارها، شاید به خاطر افزایش بیش از اندازه غلظت گاز CO₂ در محیط کشت حاوی این سوبسکرای باشد که تأثیر منفی بر سرعت کلونیزه شدن سوبسکرای و تشکیل اندام باردهی قارچ خوراکی صدفی می‌گذارد، در نتیجه سیکل رشد قارچ خوراکی صدفی افزایش می‌باید (۲۵). از طرفی به دلیل نامناسب شدن بافت سوبسکرای تفاله فشنگی چغندر قند در اثر آبگیری و افزایش غلظت برخی از ترکیبات شیمیایی محیط کشت مخصوصاً با افزودن مکمل‌های غذایی به سوبسکرای، باعث نامرغوب شدن میسلیوم و در نتیجه کاهش سرعت رشد قارچ خوراکی می‌شود (۷).

تفاوت در خصوصیات اندام‌های باردهی قارچ خوراکی صدفی *P.florida* در بین تیمارهای مختلف، به نوع سوبسکرای، ترکیب شیمیایی سوبسکرای و مکمل غذایی افزوده شده، خصوصیات فیزیکی سوبسکرای (۱۰) و همچنین کارآیی تبدیل بیولوژیکی قارچ خوراکی مربوط می‌باشد (۵، ۲۵). با توجه به این عوامل، افزایش تعداد اندام باردهی بر روی سوبسکرای غوزه پنبه غنی شده با سبوس گندم شاید به

سپاسگزاری: مقاله حاضر با استفاده از اعتبارات طرح پژوهشی قارچ خوارکی صدفی به دست آمده که بدینوسیله از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان سپاسگزاری می‌گردد.

نسبت N/C آن باشد (۲) و احتمالاً همین عامل باعث شده است که عملکرد محصول و کارآیی بیولوژیکی در سوبسترای لیف نخل غنی نشده با مکمل‌های غذایی در مقایسه با سایر تیمارها کمترین مقدار باشد.

منابع

۱. پورسعید ن. و م. ر. منصوری. ۱۳۸۲. بررسی اثر مقدار و روش اسپان مصرفی قارچ خوارکی صدفی *Hypsizygus ulmarius* بر آلودگی بستر کشت به قارچ *Cladosporium sp.*. مجموعه مقالات نخستین همایش علمی - پژوهشی دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی سراسر کشور، ۱۲ تا ۱۴ آذر ماه ۱۳۸۲، دانشگاه گیلان.
۲. منصوری م. ر. و ن. پورسعید. ۱۳۸۲. بررسی اثر مکمل‌های آلی مختلف بر طول دوره رشد و تعداد اندام باردهی قارچ خوارکی صدفی *Hypsizygus ulmarius*. مجموعه مقالات نخستین همایش علمی - پژوهشی دانشجویان کشاورزی و منابع طبیعی سراسر کشور، ۱۲ تا ۱۴ آذر ماه ۱۳۸۲، دانشگاه گیلان.
3. Banik S. and R. Nandi. 2004. Effect of supplementation of rice straw with biogas residual slurry manure on the yield, protein and mineral contents of oyster mushroom. Industrial Crops and Products, 20:311–319.
4. Baysal E., H. Peker, M.K. Yalinkilic and A. Temiz. 2003. Cultivation of oyster mushroom on waste paper with some added supplementary materials. Bioresource Technology, 89(1): 95-97.
5. Bisaria R., M. Madan and V. S. Bisaria. 1987. Biological efficiency and nutritive value of *Pleurotus sajor-caju* cultivated on different agro-wastes. Biological Wastes, 19(4): 239-255.
6. Kaur J., H.S. Sodhi and Sh. Kapoor. 2008. Breeding of *Pleurotus florida* (oyster mushroom) for phenotypic pigmentation and high yield potential. Journal of the Science of foods and Agriculture, 88(15): 2676-2681.
7. Mandeel Q.A., A.A. Al-Laith and S.A. Mohamed. 2005. Cultivation of oyster mushrooms (*Pleurotus* spp.) on various lignocellulosic wastes. World Journal of Microbiology & Biotechnology, 21:601–607.
8. Obodai M., J. Cleland-Okine, K.A. Vowotor. 2003. Comparative study on the growth and yield of *Pleurotus ostreatus* mushroom on different lignocellulosic by-products. Journal of Industrial of Microbiology and Biotechnology, 30: 146–149.
9. Rajarathnam S. and Z. Bano. 1987. *Pleurotus* mushrooms. Parte 1 A: Morphology, life cycle, taxonomy, breeding and cultivation. CRR Critical Recviews in Food Science, 26: 157-223.
10. Royse D.J., T.W. Rhodes, S. Ohga and J.E. Sanchez. 2004. Yield, mushroom size and time to production of *Pleurotus cornucopiae* (oyster mushroom) grown on switch grass substrate spawned and supplemented at various rates. Bioresource Technology, 91(1): 85-91.
11. Royse D.J. 2003. Cultivation of Oyster Mushrooms. College of Agricultural Sciences, Pennsylvania State University, University Park, PA, 120 p.
12. Royse D.J. 2002. Influence of spawn rate and commercial delayed release nutrient levels on *Pleurotus cornucopiae* (oyster mushroom) yield, size and time to production. Applied Microbiology and Biotechnology, 58: 527–531.
13. Royse D.J., S.L. Fales and K. Karunanandaa. 1991. Influence of formaldehyde-treated soybean and commercial nutrient supplementation on mushroom (*Pleurotus sajor-caju*) yield and *in-vitro* dry matter digestibility of spent substrate. Applied Microbiology and Biotechnology, 36: 425–429.
14. Salmones D., G. Mata and K. N. Waliszewski. 2005. Comparative culturing of *Pleurotus* spp. on coffee pulp and wheat straw: biomass production and substrate biodegradation. Bioresource Technology, 96: 537-544.

15. Shashirekha M.N., S. Rajarathnam and Z. Bano. 2005. Effects of supplementing rice straw growth substrate with cotton seeds on the analytical characteristics of the mushroom, *Pleurotus florida* (Block & Tsao). Food Chemistry, 92(2): 255-259.
16. Shashirekha M.N., S. Rajarathnam and Z. Bano. 2002. Enhancement of bioconversion efficiency and chemistry of the mushroom, *Pleurotus sajor-caju* (Berk and Br.) Sacc. produced on spent rice straw substrate, supplemented with oil seed cakes. Food Chemistry, 76(1): 27-31.
17. Singer R. 1986. The Agaricales in Modern Taxonomy. 4th ed. Koeltz Scientific Books, Koenigstein.
18. Soto-Cruz O., G. Saucedo-Castañeda, J. L. Pablos-Hach, M. Gutiérrez-Rojas and E. Favela-Torres. 1999. Effect of substrate composition on the mycelial growth of *Pleurotus ostreatus*. An analysis by mixture and response surface methodologies. Process Biochemistry, 35(1-2): 127-133.
19. Stamets P. 2000. Growing Gourmet and Medicinal Mushrooms. Third ed, Ten Speed Press. Berkeley, CA. 552 p.
20. Straatsma G., J.P.G. Gerrits, J.T.N.M. Thissen, J.G.M. Amsing, H. Loeffen and L.J.L.D. Van Griensven. 2000. Adjustment of the composting process for mushroom cultivation based on initial substrate composition. Bioresource Technology, 72(1): 67-74.
21. Tisdale T.E., S.C. Miyasaka and D.E. Hemmes. 2006. Cultivation of the oyster mushroom (*Pleurotus ostreatus*) on wood substrates in Hawaii. World Journal of Microbiology & Biotechnology, 22: 201–206.
22. Vilgalys R. and B. Sun. 1994. Ancient and recent patterns of geographic speciation in the oyster mushroom *Pleurotus* revealed by phylogenetic analysis of the ribosomal DNA sequence. Proceeding National Academy Science, 91:4599-4603.
23. Walting R. and N.M. Gregory. 1989. Crepidotaceae: Pleurotaceae and other *Pleurotoid agarics*. British Fungus Flora, Agarics and Boleti 6. Royal Botanic Garden, Edinburgh.
24. Yildiz S., Ü.C. Yildiz, E.D. Gezer and A. Temiz. 2002. Some lignocellulosic wastes used as raw material in cultivation of the *Pleurotus ostreatus* culture mushroom. Process Biochemistry, 38(3): 301-306.
25. Zhang R., X. Li and J.G. Fadel. 2002. Oyster mushroom cultivation with rice and wheat straw. Bioresource Technology, 82(3): 277-284.